

KOMUNIKAT PRASOWY nr 104/24

Luksemburg, 20 czerwca 2024 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-540/22 | Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Delegowanie pracowników z państw trzecich)

Delegowani pracownicy ukraińscy: państwo członkowskie, w którym są prowadzone prace może nałożyć obowiązek uzyskania zezwolenia na pobyt

Słowackie przedsiębiorstwo oddelegowało ukraińskich pracowników do przedsiębiorstwa niderlandzkiego w celu wykonania prac w porcie w Rotterdamie (Niderlandy). Ukraińcy ci posiadają wydane przez organy słowackie zezwolenie na pobyt czasowy. Zgodnie z prawem niderlandzkim powinni również uzyskać niderlandzkie zezwolenie na pobyt po upływie 90 dni. Za każdy wniosek o zezwolenie jest pobierana opłata. Sąd niderlandzki rozpatrujący skargi wniesione przez pracowników ukraińskich postanowił zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniami prejudycjalnymi. Dąży do ustalenia, czy uregulowanie niderlandzkie jest zgodne ze swobodą świadczenia usług w Unii Europejskiej.

W wyroku Trybunał uznał, że obowiązek wystąpienia przez usługodawcę, mającego siedzibę innym państwie członkowskim, o zezwolenie na pobyt dla każdego delegowanego pracownika będącego obywatelem państwa trzeciego, tak aby dysponował on zabezpieczonym dokumentem zaświadczającym o zgodności z prawem jego delegowania, stanowi **środek odpowiedni do realizacji celu w postaci zwiększenia pewności prawa w odniesieniu do takich pracowników**. Zezwolenie to zaświadcza o ich prawie pobytu w przyjmującym państwie członkowskim. Ponadto **cel odnoszący się do konieczności kontrolowania, czy dany pracownik nie stanowi zagrożenia dla porządku publicznego, również może uzasadniać ograniczenie w swobodnym w świadczeniu usług**.

Trybunał stwierdził, że opłaty należne za wydanie zezwolenia na pobyt pracownikowi będącemu obywatelem państwa trzeciego, oddelegowanemu do państwa członkowskiego przez przedsiębiorstwo mające siedzibę w innym państwie członkowskim są wyższe od opłat należnych za wydanie obywatelowi Unii zaświadczenia o pobycie. Przypomniał w odniesieniu do tej okoliczności, że wysokość tych opłat nie może być nadmierna lub nieracjonalna oraz że powinna odpowiadać w przybliżeniu kosztowi administracyjnemu wynikającemu z rozpatrzenia wniosku o wydanie takiego zezwolenia, czego ustalenie należy do sądu niderlandzkiego.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

